

[N. Chr. Christensen.]

er en Fordobling. Ydelserne er steget med 89 pCt., medens Pristallet i samme Tidsrum er steget med 57 pCt.

Jeg gentager: jeg siger ikke, at det er let at klare sig med de nuværende Ydelser, men det er urigtigt, naar man vil paastaa, at Forholdene er blevet forringet. Det kan derfor kun tjene partipolitiske Formaal, naar man nu prøver at give det Udseende af, at de særlige Ydelser, Rabatkort og Eengangstillæg, kan opretholdes, naar Loven er blevet reguleret, naar der ved denne Regulering netop er taget Hensyn til, at de særlige Ydelser, der gaves hertil, skulde indgaa i de faste Beløb. Man vil heller ikke kunne bestride, at der i Aldersrentelovens Fradragsregler er sket en Del Ændringer til Gunst for Rentemodtagerne. Jeg kan til Eksempel nævne, at en enlig Mand med en Arbejdsindtægt paa 1 685 Kr. før 1. Juli fik 15 Kr. 50 Øre i Rente om Maanedes; efter Forhøjelsen faar han 69 Kr. 75 Øre. Saadan kunde der nævnes flere Eksempler fra det Overdrev, hvor Forslagsstillerne mener, at der er sket Forringelse for de daarligst stillede, Eksempler, der alle viser noget andet, og som derfor er Udtryk for, at der ikke er sagligt Grundlag for at komme med det Forslag, der her er til Behandling, i hvert Tilfælde ikke ud fra den Begrundelse, der er givet. Jeg nærer imidlertid ingen Illusioner om, at det skulde gøre større Indtryk paa Forslagsstillerne. De er aabenbart indforstaaet med den Politik, som finder Udtryk maaske mindre her i Salen end i den socialdemokratiske Presse, og som gaar ud paa at holde den sociale Uro vedlige. Paa denne Linie mødes Socialdemokrater og Kommuniste. Udslagene kan være forskellige, men Linierne løber som Regel sammen i gensidig Paapasselighed over for hinanden.

Selv om det paa Forhaand maaske kan synes haabløst, vil jeg alligevel henstille til Socialdemokratiet, at man ogsaa har den anden Side af Sagen for Øje, nemlig Statskassens, det vil sige Samfundets Økonomi. Hvis de to Forslag, der er til Behandling i Dag, skulde gennemføres, vilde det betyde en Belastning af Statskassen inden for et Aar paa ca. 70 Mill. Kr. Vor sociale Lovgivning er saadan, at vi ikke alene kan være den bekendt, men den er endogsaa Genstand for Beundring i et Land som England, hvor man har en Arbejderregering, hvis Chef forleden i en Tale nævnte det som et Maal at naa til en lignende social Udvikling som den, Danmark var naaet til ved Behandlingen af sine gamle, syge og daarligst stillede. Derfor maa jeg tilbagevise Bemærkningerne

om, at Kaarene forringes for de daarligst stillede under Venstregeringen. Men denne Regering kan ikke og bør ikke honorere Løfter, der er egnet til at udhule Grunden under Statskassen og dermed under Samfundshusholdningen. Det gaar aabenbart noget lettere for Oppositionen. Dog vil jeg alligevel tillade mig i al Stiltfærdighed at henstille i hvert Fald til Socialdemokraterne, at man foreløbig lader det forblive ved den Revision, vi i sidste Samling gennemførte af vor Sociallovgivning. Det var en god Revision i Overensstemmelse med Ret og Rimelighed, og det var tillige en af de første Opgaver, Regeringen fik fra Haanden.

Nu maa vi videre ad den positive Genopbygnings Vej, og herom er der i Fremtiden den største Grund til at samle Kræfterne. Jeg indbyder Socialdemokratiet til i Stedet for stadige Forsøg paa at udhule vor Sociallovgivning at bidrage til dette positive Genopbygningsarbejde.

Hans Thyge Jacobsen: Det forekommer mig, at Tidspunktet, paa hvilket dette Lovforslag er sat til Behandling, er overmaade vel valgt. Der kan ikke herske nogen Mistanke om, at Lovforslaget er forelagt af Hensyn til et eventuelt Valg. Muligheden for, at der skulde blive Valg til Folketinget, er jo for denne Gang overstaaet. Der kan heller ikke være Tale om, at det er fremsat af Hensyn til den sig nærmende Julehøjtid. Med andre Ord, det er forelagt og kommer til Behandling paa et Tidspunkt, hvor det er muligt for os at behandle det ganske lidenksabløst.

Det forekommer mig, at de ærede Forslagsstillere burde have afventet Virkningerne af den Ændring i Lovgivningen om Alders- og Invaliderente, som blev gennemført i Sommer. Jeg skal erkende, at disse Virkninger er lidt længe om at gøre sig gældende, men jeg har ikke Indsigt i, hvor meget den administrative Side af Sagen kræver af Tid, saa jeg tør ikke opløfte nogen Protest imod den lange Tid, det varer, før Virkningerne gør sig gældende. Jeg kan imidlertid i hvert Fald konstatere, at Virkningerne af den Ændring, der fandt Sted i Sommer, slet ikke har gjort sig gældende for mangfoldige Aldersrente- og Invaliderentemodtageres Pengepung. Jeg tør ikke rigtig gaa haardt i Rette med Administrationen paa dette Omraade, for jeg erkender, at det hele vistnok er overordentlig omfattende og indviklet. Men vi kan vel alle sammen, baade Administration og Lovgivningsmagt, beklage, at det altsaa varer saa længe, inden Virkningerne af Revisionen i Juli Maaned